

[Vanggaard.]

sket om, at det skulde være Forsvarsministeriet, der skulde administrere disse Love, og ikke Indenrigsministeriet, men jeg sagde ved den sidste Lovs Vedtagelse, at det jo ikke var det afgørende, hvilket Ministerium det var; det afgørende var Manden bag Ordene, det var Manden, det kom an paa, og saa er det ikke nødvendigt, at det hører under Forsvarsministeriet. Jeg udtalte dengang Haabet om, at den højtærede Indenrigsminister vilde have den fornødne Viljekraft og Energi til at gennemføre Lovforslaget, og jeg udtalte, at jeg formodede, at denne Gang var det Alvor efter denne lange Soveperiode paa 3 Aar efter den første Lovs Vedtagelse, og jeg henviste til den højtærede Ministers Energi paa adskillige andre Lovgivningsomraader, saaledes at man nu, da det endelig var Alvor, maatte kunne forvente, at nu kom der virkelig hurtig Gang i dette Spørgsmaal. Naar man nu hørte den højtærede Ministers distingverede Fremstilling, maatte man næsten faa den Forestilling, at han baade Nat og Dag havde arbejdet med denne Sag, slidt i det og alligevel ikke kunnet naa videre, end Tilfældet har været, hvor det meste jo alligevel kun er blevet Papir. Men der har jo været nogle Hvilepauser, og jeg kan i den Henseende henholde mig til den Dokumentation, hvori der alligevel, trods alle Beskyldninger, der ligger bag ved det, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft anførte angaaende Sendrægtigheden med Lovens Administration, ikke ligger nogen Underkendelse af de civile Institutioner, der har været med til at forberede denne Lov, og ikke nogen Beskyldning for, at de ikke har udført et stort og godt Arbejde. Deri har Hr. Torben Foss, den fungerende Formand for Luftværnsforeningen, utvivlsomt Ret. Men dette Arbejde kunde være fremskyndet mere ved et Initiativ fra oven, som nu engang skal til for at sætte Fart i det; hvis Manden, der staar i Spidsen for det, er ivrig for at opnaa Resultater og ikke blot sidder stille og venter paa dem, vilde man utvivlsomt kunne være naaet videre, langt videre i de 4 Aar, man har beskæftiget sig med denne Sag, og i det Tidsrum, vi har haft en Lov.

Det blev anført af Ministeren og understreget af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at de Lande, vi kunde sammenligne os med, ikke var videre med deres Foranstaltninger end vi. Det er jo muligt, at der kan findes et Land, der er lidt mere afsides beliggende, der ikke er videre end vi; jeg har ikke Materiale ved Haanden til at

dokumentere det, men jeg læser ofte svenske Aviser — og Sverige maa da være et Land, vi kan sammenligne os med —, og jeg har set de mangfoldige Øvelser baade med aktive og civile Luftværnsforanstaltninger, der er foretaget derovre, og naar de er naaet saa vidt, at de har kunnet holde store Øvelser med Civilbeskyttelsen, er de sandsynligvis ogsaa videre, end vi er herhjemme. Jeg mener derfor, Ministeren skylder Beviset for sin Paastand. Desuden er de i Sverige langt videre med det aktive Luftværn, med Luftslykset. (*Rasmus Hansen*: Det vedkommer ikke denne Sag!). Nej, men uden dette er det civile Luftværn haabløst; for at mørklægge en By, som man frit kan ødelægge om Dagen uden nogen som helst Risiko, har jo ingen Mening; det maa jeg dog sige ved denne Lejlighed, men selvfølgelig er det ikke det aktive Værn, vi taler om i Dag, men Civilbefolkningens Beskyttelse.

At der ikke har været udvist den fornødne Energi, at der er sket Forsømmelser, mener jeg altsaa er bevist. Vi maa haabe, at det nu kommer til at gaa bedre. Man har sagt, at den Pjece, der har været talt om, har man ikke kunnet uddele tidligere; for at den ikke skulde vække Panik, men nu er den uddelt, og nu meddeler det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen efter „B. T.“ i Dag, at man har truffet nogle Mennesker, hos hvem den ikke har vakt Panik, og ogsaa nogle, der ikke har læst den. Er der egentlig noget mærkeligt i dette, navnlig efter at Krisens Aktualitet er overstaaet? Men det turde være Bevis for, at Pjecen ikke har været egnet til at opskræmme Befolkningen, og at den derfor kunde have været udsendt for længe siden.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen mente, at der var et politisk Formaal med denne Debat. Det er der i alt Fald ikke for mit Parti, og jeg formoder heller ikke, der er det fra konservativ Side. Den højtærede Minister udtalte, at vi bør behandle disse Ting nøgternt og redeligt, og der bør ikke skabes ubegrundet Frygt. Jeg er saa ganske enig i disse Udtalelser. Men hvorfor rette Beskyldning for, at man vil lave Panik? Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen talte ogsaa om, at man vil skabe Stemning ved at tale om Gas og Gasmasker, og han talte i denne Forbindelse om Panik; han nævnte endda Ordet Valgspekulation. Nu skal man jo ikke kaste med Sten, naar man bor i et Glashus. Vor Hukommelse er ikke saa kort, at vi ikke kan huske flere Valgkampagner, ført ikke mindst naturligvis af de Radikale, som har været videst fremme